

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 468/2025
29.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К 201/21 од 30.05.2024. године и Кв 283/24 од 04.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К 201/21 од 30.05.2024. године и Кв 283/24 од 04.02.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу К 201/21 од 30.05.2024. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка па су окривљеном АА на име награде и нужних издатака браниоца, адвоката Ивана Гвозденца, досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 539.355,00 динара, који ће се исплатити из буџетских средстава суда браниоцу окривљеног, адвокату Ивану Гвозденцу, у року од 60 дана од правноснажности решења, док је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у преосталом делу одбијен.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 283/24 од 04.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, изјављена против решења тог суда К 201/21 од 30.05.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Гвозденац, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења тако што ће окривљеном досудити трошкове

кривичног поступка у износима опредељеним у захтеву или укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Гвозденац, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП и с тим у вези истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер је погрешно применио одредбу члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23) којом је прописано да судови када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Из списка предмета произилази да је Основни суд у Врбасу приликом доношења првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, окривљеном АА на име награде и нужних издатака браниоца досудио износ од 539.355,00 динара, чију висину је у погледу процесних радњи предузетих након 03.06.2023. године, обрачунао применом важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23 од 26.05.2023. године), док је накнаду трошкова за процесне радње које су обављене пре тог датума, обрачунао применом претходно важеће Тарифе. Такав став заузело је и ванпретресно веће Основног суда у Врбасу, које је жалбу браниоца окривљеног АА, изјављену против првостепеног решења одбило као неосновану.

Одредбом члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године, прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Закључком Кривичног одељења Врховног суда од 26.12.2023. године дато је тумачење примене члана 11. важеће Тарифе те је, између осталог, у тачки 3. закључка наведено је да се иста, због забране повратног дејства, не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, и то на оне које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Како је кривични поступак против окривљеног АА правноснажно окончан доношењем одбијајуће пресуде Основног суда у Врбасу К 201/21 од 28.09.2023. године

којом је одлучено о трошковима кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП, то имајући у виду тачку 3. усвојеног закључка, Врховни суд налази да стоје наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је погрешан закључак Основног суда у Врбасу изнет у побијаним решењима и тумачење одредбе члана 10. став 1. важеће Тарифе, у делу у коме је одлучено да окривљеном на име приступа браниоца процесним радњама, предузетим у време важења раније Тарифе, припадају трошкови кривичног поступка по тој Тарифи, имајући у виду да се ради не ради о процесним радњама које нису биле тарифиране по ранијој Тарифи или о радњама за које је важећом Тарифом предвиђен другачији начин обрачуна накнаде трошкова.

Међутим, поступајући на тај начин Основни суд у Врбасу није повредио закон на штету окривљеног, већ у његову корист обзиром да је побијаним решењима окривљеном досудио трошкове кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца, иако их ни окривљени ни његов бранилац нису захтевали до закључења главног претреса.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно наведеном, одлука суда о трошковима кривичног поступка је обавезан део изреке сваке пресуде, па суд уз одлуку о главној ствари, мора донети и одлуку о трошковима кривичног поступка, а накнадно може одлучити само о њиховој висини, при чему је обавеза окривљеног и његовог браниоца да захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који мора бити опредељен у смислу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, истакну до закључења главног претреса, а најкасније до правноснажног окончања поступка.

Како захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљени АА и његов бранилац, адвокат Иван Гвозденац, нису истакли до закључења главног претреса, а имали су ту могућност, то Врховни суд налази да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП да Основни суд у Врбасу суд о трошковима одлучује посебним решењем, а што је учинио побијаним решењем К 201/21 од 30.05.2024. године.

Имајући у виду да је побијаним решењима закон повређен у корист окривљеног, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, одбио као неоснован.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић